KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 14.2.2008
COM(2008) 80 konč.

2008/0033 (COD)

Predlog

ODLOČBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive Sveta 76/769/EGS v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov (diklorometan)

(sprememba Direktive Sveta 76/769/EGS)

(predložila Komisija)

{SEC(2008) 192}
{SEC(2008) 193}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Direktiva Sveta 76/769/EGS z dne 27. julija 1976 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov določa okvir za usklajena pravila po vsej Evropski uniji o dajanju v promet in uporabi nevarnih snovi in pripravkov.

Direktiva 76/769/EGS se uporablja za obvladovanje tveganj za zdravje ljudi in okolje zaradi izpostavljenosti nevarnim snovem. Nevarne snovi in pripravki iz Priloge I k Direktivi 76/769/EGS se lahko dajo v promet in uporabljajo samo pod posebnimi pogoji.

Predlaga se obvladovanje tveganj v zvezi z diklorometanom, in sicer z navedbo te snovi v Prilogi I k Direktivi 76/769/EGS.

1.1. Diklorometan – njegove kemijske lastnosti in tveganja za zdravje ljudi

Diklorometan s številko CAS 75-09-2 in številko EINECS 200-838-9 je brezbarvna, halogenirana alifatska ogljikovodikova spojina z ostrim vonjem po etru ali rahlo sladkastim vonjem. Večinoma se uporablja pri proizvodnji farmacevtskih izdelkov, topil in pomožnih sredstev, odstranjevalcev barve ter lepil.

Diklorometan ni naveden v prednostnih seznamih v okviru Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 z dne 23. marca 1993 o oceni in nadzoru tveganja, ki ga predstavljajo obstoječe snovi. Kljub temu so bila tveganja zaradi diklorometana v odstranjevalcih barve ocenjena v številnih študijah[1], katerih sklep je bil, da je po vsej EU treba sprejeti ukrepe za zmanjšanje tveganja. Odstranjevalce barve za odstranjevanje barvnih premazov, zlasti razpokanih premazov ali premazov, pri katerih nastanejo gube in mehurji, na različnih podlagah, predvsem kovinskih in lesenih, uporabljajo industrijski in poklicni uporabniki ter potrošniki.

Glavna tveganja zaradi diklorometana za zdravje ljudi so povezana z njegovimi hlapi in toksičnimi učinki za osrednji živčni sistem. Ti učinki so v povezavi s slabimi delovnimi in operativnimi pogoji (na primer neustrezno prezračevanje, neustrezna osebna zaščitna oprema) prispevali k številnim nesrečam in nezgodam s smrtnim izidom, zabeleženih v zadnjih 18 letih v EU.

Po mnenju Znanstvenega odbora za zdravstvena in okoljska tveganja[2] (SCHER) izpostavljenost diklorometanu, ki se izloča iz odstranjevalcev barve, pomeni nevarnost za zdravje ljudi, zlasti za občutljivejše skupine ljudi, kot so otroci, zaradi možne večje

---

[1] Metilen klorid: Prednosti in pomanjkljivosti možnih omejitev pri trženju v EU. Študija TNO-STB dokončana novembra 1999. http://ec.europa.eu/enterprise/chemicals/studies_en.htm; Učinkovitost zaviralcev hlapov pri zmanjšanju tveganj odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, za zdravje ljudi, ki ga je pripravila strokovna skupina ETVAREAD. Končno poročilo objavljeno aprila 2004 http://ec.europa.eu/enterprise/chemicals/studies_en.htm; Ocena učinka možnih omejitev v zvezi s trženjem in uporabo diklorometana v odstranjevalcih barve. Študija RPA dokončana aprila 2007. http://ec.europa.eu/enterprise/chemicals/studies_en.htm.

[2] Mnenje Znanstvenega odbora za zdravstvena in okoljska tveganja o „Učinkovitosti zaviralcev hlapov pri zmanjšanju tveganj odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, za zdravje ljudi“ iz končnega poročila ETVAREAD aprila 2004. SCHER je sprejel mnenje na 4. plenarnem zasedanju 18. marca 2005. http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scher/scher_opinions_en.htm

izpostavljenosti. Visoke koncentracije diklorometana, izmerjene med odstranjevanjem barve, so nesprejemljive zaradi tveganj za zdravje ljudi.

Na trgu so že na voljo različni nadomestni izdelki za odstranjevalce barve, ki vsebujejo diklorometan: fizično/mehansko odstranjevanje, pirolitsko/toplotno odstranjevanje in kemično odstranjevanje, ki namesto diklorometana vključuje druge kemikalije. Največ se uporabljajo kemični nadomestni izdelki za odstranjevalce barve, vendar imajo tudi ti izdelki določeno stopnjo nevarnosti in lahko glede na svojo koncentracijo v sestavi predstavljajo druga tveganja za uporabnika.

V zadnjih štirih letih so potekale razprave med Komisijo, državami članicami in drugimi zainteresiranimi stranmi. Kljub precej različnim mnenjem glede tveganj, povezanih z diklorometanom, in varnosti nadomestnih izdelkov je bil dosežen dogovor, da so potrebne omejitve pri trženju in uporabi na ravni Skupnosti v okviru Direktive Sveta 76/769/EGS za omejitev tveganj zaradi diklorometana.

1.2. Načrtovani vplivi zakonodaje EU

Glede na dejstvo, da je treba omejiti tveganja med industrijsko, poklicno in potrošniško uporabo odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, bi bilo treba uvesti nekatere omejitve v zvezi z dajanjem v promet in uporabo. Ta odločba bo spremenila Prilogo I k Direktivi 76/769/EGS tako, da se doda diklorometan. S tem bodo zagotovljena usklajena pravila, ki se bodo uporabljala po vsej Skupnosti.

Največji delež nesreč s smrtnim izidom, povezanih z uporabo odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, v zadnjih 18 letih v Evropi sta prispevali industrijska in poklicna uporaba, in sicer zaradi neustreznega prezračevanja in neustrezne uporabe osebne zaščitne opreme.

Za dejavnosti, ki se izvajajo v industrijskih obratih, je treba uvesti obvezne zahteve, kot so uporaba ustreznih zaščitnih rokavic, namestitev ustrezne opreme za lokalno prezračevanje ali ustrezne opreme za zaščito dihal z neodvisnim dovodom zraka in prilagoditev bazenov za odstranjevanje, da se zagotovi zmanjšanje izpostavljenosti delavcev.

Poklicno uporabo je treba na splošno prepovedati, vendar se lahko države članice odločijo, da na svojem ozemlju določenim pooblaščenim poklicnim uporabnikom dovolijo nadaljnjo uporabo, in sicer za tiste dejavnosti, za katere menijo, da bi bila zamenjava diklorometana posebno težavna ali neustrezna. Za dovoljenja bi morale veljati posebne zahteve glede usposabljanja.

Treba je uvesti popolno prepoved dajanja odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, v promet za potrošniško uporabo, ker je to edini učinkoviti ukrep za odpravo tveganj.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

2.1. Posvetovanja

Komisija je leta 2004 začela razprave na zasedanjih delovne skupine Komisije, pristojne za izvajanje Direktive 76/769/EGS (v nadaljnjem besedilu „delovna skupina za omejitve“). Komisija je novembra 2005 organizirala forum o „sredstvih za odstranjevanje barve“, na katerem so sodelovali proizvajalci odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, in

nadomestnih izdelkov za diklorometan. Zaradi preostalih različnih mnenj industrije in organov oblasti je Komisija naročila pripravo dodatne študije, da zbere več informacij za oceno učinka možnih omejitev trženja in uporabe odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, po vsej Skupnosti.

O priporočilih te študije[3] so 3. julija 2007 razpravljali na zasedanju delovne skupine za omejitve. Zasedanja so se udeležili predstavniki družb, ki so naklonjene nadaljnji uporabi diklorometana, in družb, ki so naklonjene nadomestnim izdelkom, predstavniki Evropske potrošniške organizacije (BEUC), Evropske federacije delavcev v rudarstvu, kemiji in energetiki (EMCEF) ter Evropske konfederacije sindikatov (ETUC) ali pa so bila z njimi opravljena posvetovanja.

2.2. Ocena učinka

Podrobna ocena učinka je bila pripravljena in 5. oktobra 2007 poslana odboru za oceno učinka, ki je svoje mnenje predložil 9. novembra 2007. Pripombe odbora (kontrolni seznam za kakovost ocene učinka in končno mnenje) so bile vključene v končno različico ocene učinka[4].

Ocenjene so bile številne možnosti od možnosti „neukrepanja“, prostovoljnih ukrepov industrije do zakonodajnih omejitev različnih stopenj. Najučinkovitejše in najuspešnejše možnosti za tri kategorije uporabe so naslednje:

– *Za industrijsko uporabo*

Dejavnosti, ki vključujejo odstranjevalce barve, ki vsebujejo diklorometan, je treba izvajati samo v industrijskih obratih, ki izpolnjujejo obvezne zahteve glede varstva osebja, kot so ustrezne rokavice, lokalno izpušno prezračevanje ali oprema za zračenje in tehnični nadzor bazenov za odstranjevanje. Ti ukrepi bodo še naprej podpirali uveljavljanje zakonodaje za zaščito delavcev z učinkovitim zmanjševanjem izpostavljenosti diklorometanu in posledično manjšega števila nesreč in nezgod s smrtnim izidom.

– *Za poklicno uporabo*

Uporabo odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, s strani poklicnih uporabnikov v neindustrijskem okolju je treba na splošno prepovedati, vendar se lahko države članice odločijo, da na svojem ozemlju določenim pooblaščenim poklicnim uporabnikom dovolijo nadaljnjo uporabo, in sicer za tiste dejavnosti, za katere menijo, da bi bila zamenjava diklorometana posebno težavna ali neustrezna. Ta ukrep bo za države članice in zainteresirane družbe pomenil, da bodo prevzele celotno odgovornost in upravno obremenitev za vzpostavitev in nadzor sistema usposabljanja in izdajanja dovoljenj z ustreznimi ukrepi. Število nesreč in nezgod s smrtnim izidom se bo zmanjšalo.

– *Za potrošniško uporabo*

---

[3] Ocena učinka možnih omejitev v zvezi s trženjem in uporabo diklorometana v odstranjevalcih barve. Študija RPA dokončana aprila 2007. http://ec.europa.eu/enterprise/chemicals/studies_en.htm.

[4] Delovni dokument služb Komisije: „Poročilo o oceni učinka“ na voljo na: http ://ec.europa.eu/chemicals/studies_en.htm.

Prepoved dajanja v promet odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, za potrošniško uporabo je edini učinkovit ukrep za odpravo tveganja za potrošnike. Celovito spremljanje vedenja potrošnikov pri uporabah „naredi si sam“ ali zagotavljanje ustreznega usposabljanja in uporabe potrebne zaščitne opreme bi bilo nemogoče.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Pravna podlaga

Pravna podlaga predloga je člen 95 Pogodbe.

Ta odločba bi zagotovila pravila v zvezi z dajanjem v promet in uporabo odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, za vse tri kategorije uporabe (industrijsko, poklicno in potrošniško).

Prav tako bi določila enotna pravila za kroženje odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, in preprečila trgovinske ovire zaradi razlik v zakonodaji med državami članicami. Ta predlagana sprememba k Direktivi 76/769/EGS bi izboljšala razmere za delovanje notranjega trga in zagotovila visoko raven varovanja zdravja ljudi.

3.2. Načeli subsidiarnosti in sorazmernosti

Direktiva Sveta 76/769/EGS v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov si prizadeva določiti usklajena pravila po vsej EU in preprečiti različno nacionalno zakonodajo, ki lahko povzroči ovire za trgovino znotraj Skupnosti. Tega se ne more doseči, če se odgovornost za ukrepanje prepusti zgolj državam članicam.

Ukrepi iz te odločbe so sorazmerni ob upoštevanju splošnih stroškov in koristi za vse kategorije uporabe v zvezi s končnim ciljem za izboljšanje varovanja zdravja ljudi.

3.3. Izbira instrumentov

Komisija je izbrala Direktivo Sveta 76/769/EGS kot najboljši instrument za ohranitev notranjega trga in sočasno zagotavljanje visoke ravni varovanja zdravja ljudi in okolja. Predlog je zato v skladu s členom 95(3) Pogodbe.

Direktiva 76/769/EGS bo 1. junija 2009 razveljavljena z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES. Sprememba, ki jo je s to odločbo treba uvesti v Prilogo I k Direktivi 76/769/EGS, se bo uporabljala po 1. juniju 2009 in bo vključena v Prilogo XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006.

Ustrezneje je spremeniti Prilogo I k Direktivi 76/769/EGS z uporabo odločbe kot pa direktive, ker bi se prenos predlaganih omejitev v nacionalno zakonodajo lahko izvedel le nekaj mesecev pred razveljavitvijo Direktive 76/769/EGS ali celo pozneje. Prenos zato ne bo služil ničemur. V tem primeru je odločba primernejši zakonodajni akt od direktive.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ta odločba ne vpliva na proračun.

2008/0033 (COD)

Predlog

ODLOČBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive Sveta 76/769/EGS v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov (diklorometan)

(sprememba Direktive Sveta 76/769/EGS)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije[1],

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[2],

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe[3],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zaradi tveganja, ki ga predstavlja za zdravje ljudi, je bil diklorometan v odstranjevalcih barve ocenjen v številnih študijah[4], ki so ugotovile, da je treba po vsej EU sprejeti ukrepe za zmanjšanje tveganja za zdravje ljudi med uporabo diklorometana na industrijski, poklicni in potrošniški ravni. Rezultate teh študij je ocenil Znanstveni odbor Komisije za toksičnost, ekotoksičnost in okolje (CSTEE – pozneje imenovan SCHER), ki je potrdil, da diklorometan, ki se izloča iz odstranjevalcev barve, pomeni nevarnost za zdravje ljudi[5].

---

1 UL C , , str.

2 UL C , , str. .

3 UL C , , str. .

4 Metilen klorid: Prednosti in pomanjkljivosti možnih omejitev pri trženju v EU. Študija TNO-STB dokončana novembra 1999. http://ec.europa.eu/enterprise/chemicals/studies_en.htm; Učinkovitost zaviralcev hlapov pri zmanjšanju tveganj odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, za zdravje ljudi, ki ga je pripravila strokovna skupina ETVAREAD. Končno poročilo objavljeno aprila 2004 http://ec.europa.eu/enterprise/chemicals/studies_en.htm; Ocena učinka možnih omejitev v zvezi s trženjem in uporabo diklorometana v odstranjevalcih barve. Študija RPA dokončana aprila 2007. http://ec.europa.eu/enterprise/chemicals/studies_en.htm.

5 Mnenje Znanstvenega odbora za zdravstvena in okoljska tveganja o „Učinkovitosti zaviralcev hlapov pri zmanjšanju tveganj odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, za zdravje ljudi“. Končno poročilo ETVAREAD, april 2004. SCHER je sprejel mnenje na 4. plenarnem zasedanju 18. marca 2005. http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scher/scher_opinions_en.htm

(2) Za dosego visoke ravni varovanja zdravja za vse kategorije uporabe (industrijsko, poklicno in potrošniško) je treba omejiti trženje in uporabo odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan.

(3) Odstranjevalce barve, ki vsebujejo diklorometan, uporabljajo potrošniki doma za odstranjevanje barv, lakov in podobnih premazov v zaprtih prostorih ali na prostem. Z usposabljanjem ali spremljanjem ni mogoče zagotoviti varno uporabo diklorometana s strani potrošnikov. Zato je prepoved dajanja v promet in uporabe odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, edini učinkovit in sorazmeren ukrep za odpravo tveganja za potrošnike.

(4) Za zagotovitev sorazmerne uveljavitve odprave odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, v dobavni verigi je treba določiti različne datume za prepoved prvega dajanja v promet in zadnje dobave širši javnosti in poklicnim uporabnikom.

(5) Ker imajo potrošniki kljub prepovedi v okviru distribucijske verige za poklicne in industrijske uporabnike dostop do odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, je treba na izdelku navesti opozorilo.

(6) Nezgode s smrtnim izidom, zabeležene v zadnjih 18 letih v Evropi v zvezi z industrijsko in poklicno uporabo, so večinoma posledica neustreznega prezračevanja, neustrezne osebne zaščitne opreme, uporabe neustreznih bazenov in dolgotrajne izpostavljenosti diklorometanu. Zato je treba uvesti omejitve za nadzor in zmanjšanje tveganj pri industrijski in poklicni uporabi.

(7) Za poklicne uporabnike na splošno veljajo določbe zakonodaje glede zaščite delavcev. Kljub temu se veliko poklicnih dejavnosti izvaja v prostorih strank, ki pogosto nimajo ustreznih sredstev za upravljanje, nadziranje in zmanjšanje tveganj za zdravje. Poleg tega določbe zakonodaje glede zaščite delavcev ne veljajo za samozaposlene delavce, ki bi morali pred začetkom odstranjevanja barve, ki vsebujejo diklorometan, opraviti ustrezno usposabljanje.

(8) Zato je treba poklicnim uporabnikom prepovedati dajanje v promet in uporabo odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan, da se zavaruje njihovo zdravje in zmanjša število nezgod s smrtnim izidom in nesreč brez smrtnega izida. Kljub temu se lahko države članice odločijo, da na svojem ozemlju določenim pooblaščenim poklicnim uporabnikom dovolijo nadaljnjo uporabo diklorometana, kadar menijo, da bi bila zamenjava diklorometana posebno težavna ali neustrezna. Države članice bodo pristojne za izdajanje in nadziranje takšnih dovoljenj, ki morajo temeljiti na obveznem usposabljanju s posebnimi zahtevami.

(9) Število nezgod s smrtnim izidom in nesreč brez smrtnega izida, zabeleženih v času izvajanja industrijskih dejavnosti, kaže na neustrezno izvajanje zakonodaje glede delovnih mest. Izpostavljenost diklorometanu je še vedno velika, zato je treba sprejeti nadaljnje ukrepe za zmanjšanje tveganja za delavce v industrijskih obratih. Treba je sprejeti preprečevalne ukrepe, kot so dobro prezračevanje na delovnem mestu, ustrezna osebna zaščitna oprema in dodatna prilagoditev bazenov za odstranjevanje.

(10) Osebna zaščitna oprema mora biti v skladu z zahtevami Direktive Sveta 89/686/ES z dne 21. decembra 1989 o približevanju zakonodaj držav članic[6].

(11) Direktivo 76/769/EGS je zato treba ustrezno spremeniti.

(12) Ta odločba ne posega v zakonodajo Skupnosti, ki določa minimalne zahteve za zaščito delavcev, na primer v Direktivo Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu[7], ter v posebne direktive, ki temeljijo na navedeni direktivi, zlasti Direktivo 2004/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varovanju delavcev pred nevarnostmi zaradi izpostavljenosti rakotvornim ali mutagenim snovem pri delu (šesta posebna direktiva v skladu s členom 16(1) Direktive Sveta 89/391/EGS) (kodificirana različica)[8], in Direktivo Sveta 98/24/ES z dne 7. aprila 1998 o varovanju zdravja in zagotavljanju varnosti delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti kemičnim dejavnikom pri delu (štirinajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS)[9] –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Priloga I k Direktivi 76/769/EGS se spremeni v skladu s Prilogo k tej odločbi.

Člen 2

Ta odločba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*

---

6 UL L 399, 30.12.1989, str. 18.

7 UL L 183, 29.6.1989, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (ES) (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

8 UL L 158, 30.4.2004, str. 50.

9 UL L 131, 5.5.1998, str. 11.

PRILOGA

V Prilogi I k Direktivi 76/769/EGS se doda naslednja točka xx:

„(xx) *Diklorometan* *Številka CAS: 75-09-2* *Številka EINECS: 200-838-9*	(1) Odstranjevalci barve, ki vsebujejo diklorometan v koncentraciji, ki je enaka ali večja od masnega deleža 0,1, se ne dajo prvič v promet po [*12 mesecev po začetku veljavnosti odločbe*] za oskrbo splošne javnosti ali poklicnih uporabnikov, njihova oskrba z navedenimi izdelki pa preneha po [*24 mesecev po začetku veljavnosti odločbe*]. (2) Z odstopanjem od odstavka (1) lahko države članice dovolijo oskrbo z odstranjevalci barve, ki vsebujejo diklorometan, pooblaščenih poklicnih uporabnikov. (3) Dovoljenje iz odstavka (2) se izda poklicnim uporabnikom, ki so usposobljeni za varno uporabo odstranjevalcev barve, ki vsebujejo diklorometan. usposabljanje obsega: (A) ozaveščanje, ocenjevanje in obvladovanje tveganj za zdravje, (B) uporabo ustreznega prezračevanja, (C) uporabo ustrezne osebne zaščitne opreme[1]. (4) Odstranjevalci barve, ki vsebujejo diklorometan v koncentracijah, ki so enake ali večje od masnega deleža 0,1, se lahko uporabljajo v industrijskih obratih, če so izpolnjeni naslednji pogoji: *(A)* učinkovito izpušno prezračevanje ali ustrezna

[1] Takšna osebna zaščitna oprema mora biti v skladu z zahtevami Direktive Sveta 89/686/EGS.

	oprema za zaščito dihal z neodvisnim dovodom zraka[2], (B) ograjeni bazeni za odstranjevanje so pokriti, kadar niso v uporabi, (C) ustrezne zaščitne rokavice za izvajalce[3]. (5) Brez poseganja v drugo zakonodajo skupnosti o razvrščanju, pakiranju in označevanju nevarnih snovi in pripravkov, so odstranjevalci barve, katerih masni delež diklorometana je višji 0,1, berljivo in neizbrisno označeni do [*24 mesecev po začetku veljavnosti odločbe*], kot sledi: „Samo za industrijsko in poklicno uporabo“.“

[2] Takšna oprema za zaščito dihal mora biti v skladu z zahtevami Direktive Sveta 89/686/EGS.
[3] Takšne zaščitne rokavice morajo biti v skladu z zahtevami Direktive Sveta 89/686/EGS.